

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑
(กรณีการแต่งตั้งและการร้องทุกข์ของอธิบดีกรมตำรวจและคุณสมบัติของ
กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ)

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ลับด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๓/๑๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และหนังสือ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๑๐๐/๑๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ สรุปความได้ว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาหนังสือร้องเรียนของพลตำรวจเอกสวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ที่ได้ยื่นต่อประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเพื่อร้องทุกข์ กรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ข้าราชการช่วยปฏิบัติราชการ สังกัดกรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม แล้วเห็นว่า กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า คณะกรรมการข้าราชการตำรวจจะสามารถพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เป็นอธิบดีกรมตำรวจเช่นเดียวกับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ มิได้บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องทุกข์มาใช้บังคับ

๒. กรณีการแต่งตั้งอธิบดีกรมตำรวจตามมาตรา ๒๔ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ นั้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้คัดเลือกตามมาตรา ๒๔ (๑๒) แล้วจึงเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการตำรวจก่อนที่จะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ปรากฏว่ากรรมการข้าราชการตำรวจหลายท่านได้ทักท้วงว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ และขัดต่อมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ เนื่องจากยังมีได้มีการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจคนปัจจุบันพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจก่อนกรณีจึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดำเนินการแต่งตั้งอธิบดีกรมตำรวจตามมาตรา ๒๔ (๑๒) และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด จะขัดกับบทบัญญัติของกฎหมายดังที่กรรมการข้าราชการตำรวจบางท่านตั้งข้อสงสัยหรือไม่

๓. กรณีที่มาตรา ๑๓ (๒) (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลง

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ บัญญัติถึงคุณสมบัติของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ๖ คนว่า เป็นผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในตำแหน่งตั้งแต่องค์ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการการเมือง แต่ในมาตรา ๑๖ (๗) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติถึงการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) ไว้ว่า กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งเมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง หรือเมื่อพ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะให้กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) เป็นข้าราชการตำรวจที่รับราชการอยู่ในขณะดำรงตำแหน่ง กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ และมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ได้บัญญัติถึงคุณสมบัติของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิอีกประเภทหนึ่งจำนวน ๓ คน ซึ่งได้รับคัดเลือกโดยกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่งและกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) แต่มาตรา ๑๖ (๘) ได้บัญญัติถึงการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิประเภทนี้ไว้ว่า กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข) พ้นจากตำแหน่งเมื่อกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) ทั้ง ๖ คนเป็นข้าราชการบำนาญทั้งสิ้นในขณะที่ได้รับคัดเลือก (ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคัดเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๔) และกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ทั้ง ๓ คนเป็นข้าราชการอยู่ในวันที่ได้รับคัดเลือก (ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคัดเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๔) ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามกฎหมายมาตั้งแต่ต้นแล้ว จึงขอหารือว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ และกิจการที่กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวได้ดำเนินการไปจะมีผลเป็นประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาที่ขอหารือมาประกอบกับคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมตำรวจ) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี(สำนักงาน ก.พ.) แล้ว เห็นว่าข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยมีประเด็นที่ต้องพิจารณาสามประเด็น ดังนี้คือ

(๑) ในกรณีที่มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจพ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ มีได้บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องทุกข์มาใช้บังคับ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีอำนาจที่จะพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของอธิบดีกรมตำรวจหรือไม่

(๒) การคัดเลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่และขอความ

เห็นชอบต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๒๔ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ โดยยังไม่ได้้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจคนปัจจุบันพ้นจากตำแหน่งก่อนจะกระทำได้อหรือไม่ และเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและบทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ หรือไม่

(๓) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ที่ได้รับคัดเลือกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย (ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๔ และวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๔) ขาดคุณสมบัติหรือไม่ และกิจการที่กรรมการดังกล่าวได้ดำเนินการไปแล้วมีผลเป็นประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. สำหรับปัญหาที่ว่าคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) จะมีอำนาจพิจารณาการร้องทุกข์ของอธิบดีกรมตำรวจหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บัญญัติว่า “การร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ” และในพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ไว้ในหมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๓๐ สำคัญสำคัญของหมวด ๒ มีว่า ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาได้เมื่อเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหรือสั่งลงทัณฑ์ในทางที่ผิดหรือไม่สมควร หรือไม่เป็นธรรมหรือผิดกฎหมาย หรือแบบธรรมเนียมวินัยตำรวจ หรือเห็นว่าตนมิได้รับประโยชน์หรือสิทธิตามที่ควรจะได้รับในราชการ โดยทำเป็นคำร้องทุกข์ชี้แจงแสดงเหตุผลที่อ้างให้ชัดเจน เมื่อได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไป ๑๕ วัน ยังไม่ได้รับคำชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนยังไม่ได้ปลดเปลื้องไป ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นสูงที่ถัดขึ้นไปอีกและในการร้องทุกข์ครั้งนี้ต้องชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้ว และเมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องทุกข์เมื่อใด ต้องรีบไต่สวนและแก้ไขความเดือดร้อนหรือชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์เข้าใจจะเพิกเฉยเสียไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ใดเพิกเฉยนั้นว่ากระทำความผิดต่อวินัยตำรวจ และถ้าผู้บังคับบัญชาได้รับคำร้องทุกข์และได้ชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์ทราบแล้ว แต่ผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดสงสัยก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้แต่ต้องชี้แจงด้วยว่าได้ร้องทุกข์ต่อผู้ใดและได้รับคำชี้แจงอย่างไรแล้วด้วย

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเมื่อนำมาปรับกับการร้องทุกข์ของพลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ปรากฏว่าพลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ตร. โดยร้องทุกข์ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งให้พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์

ไปช่วยปฏิบัติราชการ สั่งตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม นอกจากการยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ตร. พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ยังได้ร้องทุกข์ต่อนายกรัฐมนตรีอีกทางหนึ่งด้วย และนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ส่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณา ในคำร้องทุกข์พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ได้อาศัยสิทธิตามมาตรา ๑๒๙^๑ และมาตรา ๑๓๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอ้างว่าถึงแม้มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะบัญญัติไว้ว่า การร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจแต่กฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจยังไม่ได้แก้ไขรองรับการร้องทุกข์กรณีนี้ พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ จึงเข้าใจว่าจะต้องร้องทุกข์ต่อ ก.ตร.

ประเด็นที่พึงพิจารณาในเบื้องต้นก็คือ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บัญญัติว่า “การร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ” ปัญหาจึงมีว่ากฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจได้บัญญัติถึงการร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจไว้หรือไม่ สำหรับปัญหานี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๒) มีความเห็นว่า ดังได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ ได้บัญญัติเรื่องการร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจไว้ในหมวด ๒ ของพระราชบัญญัติ โดยได้บัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๓๐ สารสำคัญของหมวด ๒ ว่าด้วยการร้องทุกข์ได้สรุปไว้แล้วในตอนต้น ซึ่งได้บัญญัติให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดสงสัยหรือไม่พอใจในคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชา อาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้ สำหรับกรณีการร้องทุกข์ของพลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๒๖^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

^๑มาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๑๒๖ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. และมาตรา ๑๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๒มาตรา ๑๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มิมีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^๓มาตรา ๒๖ ถ้าตำแหน่งข้าราชการตำรวจตำแหน่งใดว่างลงและยังมิได้แต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งนั้น หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

ประกอบกับมาตรา ๑๑^๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว เห็นว่า พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ อยู่ในฐานะ “ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา” และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ในฐานะ “ผู้บังคับบัญชา” และนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๗๗ ได้บัญญัติเรื่องการร้องทุกข์ไว้อย่างชัดเจนครบถ้วนตามกระบวนการร้องทุกข์ซึ่งข้าราชการตำรวจจะพึงได้รับ และถึงแม้จะบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นบุคคลต้นเหตุของการร้องทุกข์เป็นผู้พิจารณาคำร้องทุกข์ กฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจก็ได้บัญญัติให้การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาเป็นเด็ดขาด แต่ยังคงบัญญัติให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้อีก และในกรณีของ พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปก็คือ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ฉะนั้น จึงไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะนำมากล่าวอ้างว่าต้องให้ ก.ตร. เป็นผู้พิจารณาคำร้องทุกข์ของ พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นประธาน ก.ตร. จะนำคำชี้แจงของตนปรึกษา ก.ตร. ก่อนแจ้งให้ พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ทราบก็ย่อมกระทำได้ และไม่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งการประการใด พลตำรวจเอก สุวดี อมรวิวัฒน์ ก็อาจร้องทุกข์ต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้อีก และเมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาดประการใด คำวินิจฉัยชี้ขาดของนายกรัฐมนตรีย่อมเป็นที่สุด

๒. สำหรับปัญหาที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะดำเนินการแต่งตั้งอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑๒) และวรรคสอง^๕ แห่งพระราชบัญญัติ

(๑) รัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบผู้บัญชาการขึ้นไป

(๒) อธิบดี สำหรับตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการลงมา

(๓) ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับหรือเทียบผู้กำกับการลงมา

“มาตรา ๑๑ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวงทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ การแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่ง ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๒) ตำแหน่งอธิบดี ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโทขึ้นไป และให้เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

เมื่ออธิบดีหรือรัฐมนตรีคัดเลือกข้าราชการตำรวจตาม (๘) ถึง (๑๒) แล้ว ก่อนดำเนินการต่อไปให้เสนอ ก.ตร. ให้ความเห็นชอบก่อน

ฯลฯ

ฯลฯ

ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ โดยยังมีให้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจคนปัจจุบันพ้นจากตำแหน่งจะกระทำหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) มีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้บัญญัติไว้ว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ข้าราชการฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และเทียบเท่าพ้นจากตำแหน่ง” จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าในส่วนที่เกี่ยวกับตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะแต่งตั้งและให้พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง จะกระทำได้เมื่อมีตำแหน่งว่างหรือเมื่อมีตำแหน่งใหม่ และเมื่อตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจมิใช่ตำแหน่งใหม่ การแต่งตั้งจะกระทำได้เมื่อตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจได้ว่างลง และจะถือเป็นข้อยุติได้ว่าตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจได้ว่างลงก็ต่อเมื่อได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจพ้นจากตำแหน่งแล้ว ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่จะเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อให้มีการดำเนินการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจพ้นจากตำแหน่ง ฉะนั้นผู้ที่จะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจพ้นจากตำแหน่งและทรงแต่งตั้งอธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ก็คือนายกรัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รับสนองพระบรมราชโองการ และนายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูลให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้ก็ต่อเมื่อนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการให้มีตำแหน่งว่างคือการกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรมตำรวจพ้นจากตำแหน่งเมื่อมาตรา ๑๘๑ มีนัยดังได้กล่าวมาข้างต้น ฉะนั้น การดำเนินการคัดเลือกผู้จะดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จึงเป็นการปฏิบัติราชการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑๒) และวรรคสอง กล่าวคือเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาคัดเลือกข้าราชการตำรวจเพื่อดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจแล้ว ต้องนำเสนอ ก.ตร. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วจึงเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติแล้ว ขั้นตอนที่จะต้องปฏิบัติต่อไปก็คือการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑๒) และวรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ มีนัยดังได้กล่าวมาข้างต้น และเนื่องจากมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑๒) และวรรคสองดังกล่าวมิได้บัญญัติให้มาตรานี้ อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ อันจะทำให้เข้าใจได้ว่าต้องมีประกาศพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งเสียก่อน จึงจะดำเนินการคัดเลือกข้าราชการตำรวจแทนตำแหน่งที่ว่างได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) จึงมีความเห็นว่า การจะนำบทบัญญัติมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนว่าจะต้องมีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อธิบดีกรม

ตำรวจพ้นจากตำแหน่งเสียก่อนจึงจะดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจตาม มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑๒) และวรรคสองได้นั้นไม่ถูกต้อง กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการ กฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) มีความเห็นว่าเป็นอำนาจของรัฐมนตรีกว่าการ กระทรวงมหาดไทยที่จะใช้ดุลพินิจว่า ควรจะดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรม ตำรวจเมื่อใดและในส่วนที่เกี่ยวกับ ก.ตร.ก็มีหน้าที่แต่เพียงพิจารณาว่า ควรจะให้ความเห็นชอบ ในตัวบุคคลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอมาหรือไม่เท่านั้น ไม่อาจก้าวล่วงไป พิจารณาว่าได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้อธิบดีกรมตำรวจพ้นจากตำแหน่ง หรือไม่ เพราะการดำเนินการให้มีประกาศพระบรมราชโองการดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๓. สำหรับปัญหาเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๓ (๒) (ก)^๖ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษา ความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีความสงสัยว่า กรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) จะต้องเป็นข้าราชการตำรวจที่รับราชการอยู่ ในปัจจุบันหรือไม่ เพราะมาตรา ๑๖ (๗)^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.

^๖มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการตำรวจคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ตร. ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีเป็นประธาน อธิบดีเป็นรองประธาน เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพล เรือน และรองอธิบดี เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิเก้าคน ดังนี้

(ก) ผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือ ตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการการเมืองสมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือ เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง จำนวนหกคน ซึ่งมาจากการเลือกของข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับ การหรือเทียบผู้กำกับการขึ้นไป

(ข) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งได้รับเลือกโดยกรรมการข้าราชการตำรวจตาม (๑) และ (๒) (ก)

ให้ ก.ตร. แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการ ก.ตร.หนึ่งคนและผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร. สองคน

^๗มาตรา ๑๖ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นผู้ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็นข้าราชการตำรวจ ใน กรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก)

๒๕๒๑ ได้รับรู้ว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่งคือได้เลื่อนตำแหน่งเป็นรองอธิบดี หรือพ้นจากการเป็นข้าราชการตำรวจ และกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีความสงสัยว่า เจตนารมณ์ของมาตราดังกล่าวประสงค์จะให้ผู้ที่เกษียณอายุราชการไปแล้วหรือมิได้มีสภาพเป็นข้าราชการ ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจใช้หรือไม่ เพราะมาตรา ๑๖ (๘) ได้บัญญัติว่าจะพ้นจากการเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ และได้ขอให้พิจารณาด้วยว่า ถ้า ก.ตร. ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ จะพ้นสภาพการเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่เมื่อใด และกิจการที่ ก.ตร. ซึ่งมีกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ๙ คน ร่วมอยู่ด้วยได้ดำเนินการไปแล้วจะมีผลเป็นประการใด คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า มาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) มิได้มีเจตนารมณ์ดังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ถามมา การค้นหาเจตนารมณ์ที่ถูกต้องของมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) จะต้องเริ่มต้นพิจารณาจากข้อความที่ใช้ในมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) ข้อความที่ใช้อยู่ในมาตรา ๑๓ (๒) (ก) คือ “ผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไปมาแล้ว...” มีลักษณะเป็นการกำหนดคุณสมบัติของตัวบุคคลจำนวน ๑๘ คนที่จะส่งให้ข้าราชการตำรวจเลือก ซึ่งจะต้องเป็นผู้เคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมาแล้วได้แก่ผู้เคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมาแล้วและไม่ได้กลับเข้ารับราชการใหม่อีก หรือผู้เคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจมาแล้วและได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจอีกในขณะคัดเลือกก็ได้ ความที่ว่า “เคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ” มีความหมายกว้างและแตกต่างกับความว่า “เคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการ” เพราะความว่าเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการย่อมหมายถึงข้าราชการตำรวจซึ่งกำลังรับราชการอยู่ในขณะคัดเลือกและไม่เคยออกจากราชการ ฉะนั้น ความในมาตรา ๑๖ (๗) ซึ่งบัญญัติว่า กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) พ้นจากตำแหน่งเมื่อเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็นข้าราชการตำรวจ ย่อมใช้ได้กับกรณีผู้เคยออกจากราชการไปแล้วและได้กลับเข้ามารับราชการใหม่ในตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการและได้รับเลือกเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้นั้นได้เลื่อนตำแหน่งเป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ ย่อมพ้นจากการเป็นกรรมการ

(๘) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข)

(๙) เป็นข้าราชการการเมือง

(๑๐) เป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง

(๑๑) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งกรรมการข้าราชการตำรวจหรือไม่ ให้ ก.ตร.วินิจฉัยชี้ขาด

ข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะตำแหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจเป็นตำแหน่งที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง หรือถ้าออกจากราชการเพราะได้เกษียณอายุ ผู้นั้นย่อมพ้นจากตำแหน่งกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิเช่นกันเพราะพ้นจากการเป็นข้าราชการตำรวจ จากเหตุผลดังได้กล่าวมาคณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) จึงมีความเห็นว่า ความในมาตรา ๑๖ (๗) ไม่ขัดกับความในมาตรา ๑๓ (๒) (ก)

สำหรับความในมาตรา ๑๖ (๘) ซึ่งมีความว่า “กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข)” เป็นความที่ใช้กับกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับบำเหน็จบำนาญและเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการขึ้นไปดังที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ แต่เมื่อความในมาตรา ๑๓ (๒) (ข) ในปัจจุบันใช้ความว่า “ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งได้รับเลือกโดยกรรมการข้าราชการตำรวจตาม (๑) และ (๒) (ก)” ซึ่งมีความหมายว่าผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งคนใดหรือทั้ง ๓ คน อาจเป็นผู้เคยรับราชการก็ได้ เพราะเป็นข้อความที่ได้กำหนดไว้อย่างกว้าง หากว่าได้เลือกผู้เคยรับราชการเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ความในมาตรา ๑๖ (๘) จะมีโอกาสนำมาใช้บังคับได้ ถ้ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำในกรมหนึ่งกรมใดรวมทั้งกรมตำรวจ และการบัญญัติความดังกล่าวก็ไม่ส่งผลให้เกิดความเข้าใจว่าต้องเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ที่ยังออกจากราชการแล้วเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) มีความเห็นว่า ความในมาตรา ๑๖ (๗) และ (๘) ไม่อาจนำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์การคัดเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก) และ (ข) แต่เป็นกรณีหรือหลักเกณฑ์ของการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งอาจเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ ฉะนั้น กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามปัญหาที่หารือจึงไม่ขาดคุณสมบัติและยังไม่พ้นจากตำแหน่ง

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๓๖